

CHÚA NHẬT TUẦN II MÙA PHỤC SINH NĂM A
còn được gọi là **CHÚA NHẬT KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT**

- ⇒ Khi ấy, các anh em bèn bị tham dự những buổi giáo lý của các Tông đồ, việc thông hiệp huynh đệ, việc bẻ bánh và cầu nguyện. Mọi người đều có lòng kính sợ. Vì các Tông đồ làm nhiều việc phi thường và nhiều phép lạ tại Giêrusalem, nên mọi người đều sợ hãi. **Tất cả mọi kẻ tin đều sống hoà hợp với nhau và để mọi sự làm của chung. Họ bán tài sản gia nghiệp, rồi phân phát cho mọi người tuỳ nhu cầu từng người. Hằng ngày họ họp nhất một lòng một ý cùng nhau ở trong đền thờ, bẻ bánh ở nhà, họ dùng bữa cách vui vẻ đơn sơ; họ ca tụng Thiên Chúa** và được toàn dân mến chuộng. Hằng ngày Chúa cho gia tăng số người được cứu rỗi. (Cv 2:42-47)
- ⇒ Chúc tụng Thiên Chúa là Cha Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, vì lòng từ bi cao cả, nhờ việc Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại, Người đã tái sinh chúng ta để chúng ta hy vọng được sống, được hưởng gia nghiệp không hư nát, tinh tuyền, không suy tàn, dành để cho anh em trên trời. Anh em được bảo vệ trong quyền năng của Thiên Chúa, nhờ tin vào sự cứu độ đã được mạc khải trong thời sau hết. Lúc đó anh em sẽ vui mừng, tuy bây giờ anh em phải sầu khổ một ít lâu giữa trăm chiều thử thách, để đức tin anh em được tôi luyện, nên quý hơn vàng được thử lửa bội phần, nhờ đó, anh em được ngợi khen, vinh quang và vinh dự khi Đức Giêsu Kitô hiện đến. Anh em yêu mến Ngài, dù không thấy Ngài, và anh em tin Ngài, dù bây giờ anh em cũng không thấy Ngài; bởi anh em tin, anh em sẽ được vui mừng vinh quang khôn tả, vì chắc rằng anh em đạt tới cứu cánh của đức tin là phần rỗi linh hồn. (1Pr 1:3-9)

⇒ Vào buổi chiều ngày thứ nhất trong tuần, những cửa nhà các môn đệ họp đều đóng kín, vì sợ người Do-thái, Chúa Giêsu hiện đến, đứng giữa các ông và nói rằng: **“Bình an cho các con”**. Khi nói điều đó, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn Người. Bấy giờ các môn đệ vui mừng vì xem thấy Chúa. Chúa Giêsu lại phán bảo các ông rằng: “Bình an cho các con. Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con”. Nói thế rồi, Người thổi hơi và phán bảo các ông: “Các con hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại”. Bấy giờ trong Mười hai Tông đồ, có ông Tôma gọi là Đidymô, không cùng ở với các ông khi Chúa Giêsu hiện đến. Các môn đệ khác đã nói với ông rằng: “Chúng tôi đã xem thấy Chúa”. Nhưng ông đã nói với các ông kia rằng: “Nếu tôi không nhìn thấy vết đinh ở tay Người, nếu tôi không thọc ngón tay vào lỗ đinh, nếu tôi không thọc bàn tay vào cạnh sườn Người, thì tôi không tin”. Tám ngày sau, các môn đệ lại họp nhau trong nhà và có Tôma ở với các ông. Trong khi các cửa vẫn đóng kín, Chúa Giêsu hiện đến đứng giữa mà phán: “Bình an cho các con”. Đoạn Người nói với Tôma: “Hãy xỏ ngón tay con vào đây, và hãy xem tay Thầy; hãy đưa bàn tay con ra và xỏ vào cạnh sườn Thầy; chớ cứng lòng, nhưng hãy tin”. Tôma thưa rằng: “Lạy Chúa con, lạy Thiên Chúa của con!” Chúa Giêsu nói với ông: “Tôma, vì con đã xem thấy Thầy, nên con đã tin. Phúc cho những ai đã không thấy mà tin”.

Chúa Giêsu còn làm nhiều phép lạ khác trước mặt các môn đệ, và không có ghi chép trong sách này. Nhưng các điều này đã được ghi chép để anh em tin rằng Chúa Giêsu là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa, và để anh em tin mà được sống nhờ danh Người. (Ga 20:19-31)

***

+> **Tất cả mọi kẻ tin đều sống hoà hợp với nhau và để mọi sự làm của chung. Họ bán tài sản gia nghiệp, rồi phân phát cho mọi người tuỳ nhu cầu từng người. Hằng ngày họ họp nhất một lòng một ý cùng nhau ở trong đền thờ, bẻ bánh ở nhà, họ dùng bữa cách vui vẻ đơn sơ; họ ca tụng Thiên Chúa...**

= *Tất cả mọi kẻ tin đều sống hoà hợp với nhau và để mọi sự làm của chung. Họ bán tài sản gia nghiệp, rồi phân phát cho mọi người tuỳ nhu cầu từng người* == phải chăng đây là nguồn gốc của “cộng sản” theo ý nghĩa vừa linh thiêng, vừa hiện sinh, vừa chan chứa TÌNH NGƯỜI... = **Một lối sống MỚI, hoa quả và cốt lõi cho loài người, mà Đức Giêsu Ki-tô phục sinh đã đem lại cho cộng đồng nhân loại?** [đáng buồn cho nhân loại vì một nhóm “nửa người nửa ngợm nửa đười ươi” đã lạm dụng ý tưởng/lý tưởng cao đẹp “cộng sản chân chính” để trục lợi, đã dùng “ba tác lười gian ngoa” của con rắn trong vườn Địa Đàng để dụ dỗ, lôi kéo, hứa hẹn thỏa mãn lòng tham không đáy của một số tên chỉ biết đánh đấm..., và đã, đang, và sẽ gây tan thương cho loài người từ ngót một thế kỷ nay...]

== **“chúng tôi còn... cộng sản hơn các ông nữa đó!”** [mời đọc một đoạn ngắn trích từ hồi ký tập 1]

Một buổi sáng, nhóm 5 người bộ đội viếng thăm khu vực Đệ Tử Viện. Huỳnh Đào thì bị “cầm chân” trong phòng, Huỳnh Hồng thì đưa em Hùng đi Đà Lạt chưa về, chỉ còn một mình tôi phải tiếp khách. Một người trong nhóm có vẻ là trưởng nhóm tự giới thiệu: “Tôi là Năm Thu, trưởng ty công an huyện Thủ Đức. Và đây là các đồng chí trưởng ban các ngành. Chúng tôi muốn đến thăm cơ sở của các ông.”

Vì chưa biết vai trò “dễ nể” của công an dưới chế độ cộng sản, nên tôi rất bình tĩnh hướng dẫn phái đoàn lên lầu trên, trình bày chi tiết rõ ràng và tường tận “mục đích và công việc sinh hoạt thường nhật của cơ sở”. Ông trưởng phòng công an chợt hỏi :

- *Như vậy mấy anh toàn là đàn ông độc thân chung sống với nhau?*

- *Phải! và chúng tôi hoàn toàn tự nguyện dấn thân suốt đời để phục vụ giáo dục giới trẻ...*

- *Vậy thì ai trả lương cho mỗi người? - Chúng tôi không màng chi đến việc lương bổng, mà chúng tôi hoàn toàn để chung. Chi dụng cho nhu cầu cá nhân cũng như tập thể đều do sự đồng tình chia sẻ cho nhau...*

*Phái đoàn tỏ vẻ không hiểu gì ráo. Tôi nói thêm: “**Chúng tôi còn cộng sản hơn các ông nữa đó!**” Tên trưởng phái đoàn nhìn tôi, “hừ” lên một tiếng rồi tiếp tục đi quanh nhà. Vào trong bếp, vài người trong nhóm đến sờ tay trên lò, nhìn quanh, hình như để ý xem có củi lửa gì không? Ông trưởng công an nhìn tôi, soi mói hỏi: “Trong nhà này, hiện nay có bao nhiêu người?” Tôi trả lời:*

-Hiện nay chỉ có 3 người: bê trên Đào bị đau chân mà các ông đã gặp trên phòng; Huynh Hồng đi vắng, và tôi.

- Vậy sao nhà bếp lại lớn như vậy?

*- Ô, trước biển có 75 thì đây là trường nội trú, có đến trên 100 em học sinh và 7 Huynh Đệ giáo viên. - **Tại sao không tiếp tục trường học? Học sinh đi đâu hết rồi?**
- ???*

***

+> "Bình An cho anh chị em" (Gioan 20:19)

== Trong trại tù K-3, một tù nhân bị kêu lên đứng giữa hàng hàng lớp lớp tù nhân khác; các mũi súng của "cán bộ súng dài" chia ngay vào thân mình anh ta sẵn sàng nhả đạn. Điệp, anh tù nhân, vẫn tươi cười bình thản, lắng nghe bản án. Tên ủy viên chính trị cầm mảnh giấy án trong tay trái, "súng ngắn" cầm chắc trong tay phải chia ngay vào đầu tội nhân, miệng hằng học đọc bản án:

"ngày... tháng... năm... lệnh bắt điều 1 : xét rằng.... điều 2 : xét rằng tên Điệp đã khắc tượng Chúa, truyền bá đạo Phật, điều 3 : xét rằng...

nay quyết định : tổng giam tên Điệp trong hầm đá 30 ngày, giảm mức ăn xuống còn 9 kí-lô-gờ-ram mỗi tháng. cán bộ trực trại chịu trách nhiệm thi hành bản án này.

ký tên : trung tá trại trưởng."

Điệp có tài điêu khắc, thường mang ảnh thánh giá và tràng chuỗi mân côi bằng gỗ do chính tay anh điêu khắc thật tinh vi - nhưng đã bị cai tù tịch thu, đem về nhà... bán (!?). Một hôm, "xui xẻo" thế nào mà anh bị bắt quả tang đang hoàn tất một bức tượng đức Maria bằng gỗ lim tuyệt đẹp. Bức tượng bị tịch thu, sau này không biết lọt vào tay ai, và anh bị nêu án như trên. Sau 30 ngày "từ chết đến bị thương", tôi

gặp lại anh, vẫn tươi cười hóm hỉnh, vẫn bình thản hân hoan như trước - duy thân xác tiêu tụy không thể tả được. Có dịp tôi hỏi : "anh Điệp! anh có thể chia sẻ cho tôi những tâm tư suy nghĩ của anh trong suốt 30 ngày... 'đại khổ tu' đó không?" - Anh hóm hỉnh cười trả lời : "Cần gì phải trong 30 ngày đó! - Cả đời tôi trước sau như một : "Bình An dưới thế cho người Chúa thương" là bùa hộ mệnh của tôi. Tội nó có thể tước đoạt quyền tự do... phàm tục của tôi, có thể trấn áp thân xác hay chết của tôi, có thể 'giết được thân xác' của tôi, nhưng làm sao tội nó tước đoạt được những gì siêu vật chất mà Thiên Chúa đã ban cho tôi : Bình An trong tâm hồn ?" [*Tôi được thả về trước anh Điệp nên không còn liên lạc được với anh, nhưng chừng 1 năm sau, tôi nghe nói rằng anh Điệp đã bị "tội nó" dùng báng súng đánh vỡ sọ rồi chết...*]

Anh Điệp ơi, anh chỉ chết đối với thân xác hay chết của anh, nhưng chắc chắn anh vẫn sống, sống đời đời trong sự "Bình An dưới thế cho người Chúa thương" = xin anh nhớ đến chúng tôi và cầu nguyện cho chúng tôi - Amen.]

***

Trong các bài suy niệm mùa Vọng và mùa Giáng Sinh, chúng ta đã thấy lý do tại sao Ngôi Lời Thiên Chúa mặc xác phàm đến-ở-với-chúng-ta. Có thể tóm gọn lý do đó vắn vắn trong hai câu chúc tụng mà các thiên sứ đã vui mừng hát ca :
Vinh danh Thiên Chúa trên trời, Bình An dưới thế cho người Chúa thương

Trong các bài suy niệm mùa Chay, chúng ta đã dõi theo từng bước một đức Giêsu Ki-tô thực hiện chương trình Tình Yêu cứu độ, và Người đã hoàn thành tuyệt vời kế hoạch yêu thương muôn đời của Người Cha những "trông ngóng đoàn con trở về nhận lãnh sự sống lại và sự sống đời đời", thực hiện câu chúc mừng toàn thể nhân loại mà các thiên sứ đã vang vang ca hát ngày Con Thiên Chúa đến-ở-với-chúng-ta: Bình An dưới thế cho người Chúa thương.

"Mọi sự đã hoàn tất!" = mission accomplie! "Cha ơi! Con xin phó thác hồn Con trong tay Cha!" = Bình An giao hòa yêu thương giữa Thiên Chúa và loài người đã được thiết lập!

Kết quả ? = "Thầy đã thắng thế gian" (Gioan 16:33). "Sự chết đã bị vùi trong toàn thắng! Hỡi thần chết, sự chiến thắng của ngươi đâu ? Tử thần hỡi, nọc độc của ngươi đâu?" (1Cor. 15:55)

Allêluia! Allêluia!! Allêluia!!! - Chúa đã sống lại khải hoàn - Allêluia!

***

Sau khi đức Giêsu Ki-tô sống lại, câu chúc mừng đầu tiên Người hân hoan sung sướng gởi đến các môn đệ - và qua các môn đệ, Người gởi đến Anh, Chị, Em và tôi, là "Bình An cho anh chị em".

Chắc hẳn rằng anh Điệp đã cảm nhận và đón nhận trọn vẹn lời cầu chúc đó của đức Ki-tô phục sinh.

Mời Anh Chị Em, tôi, cũng như tất cả "mọi người Chúa Thương", chúng ta cùng hiệp ý cầu xin Đấng đã khải hoàn chiến thắng tử thần "thối hơi" trên chúng ta để chúng ta "đón nhận Thần Khí của Thiên Chúa" (Gioan 20:22) và tăng thêm lòng TIN (mặc dù không được phúc như thánh Tôma...) để được hưởng trọn vẹn Bình An của đức Ki-tô phục sinh, "không phải thứ bình an thế gian ban cho [anh chị em] như thế nào thì Thầy cũng ban cho [anh chị em] như vậy đâu!" (Gioan 14:27).

Tinh thần Dòng LASAN = **SIGNUM FIDEI**

TINH THẦN ĐỨC TIN – LÒNG NHIỆT THÀNH

⇒ Chúng ta cùng nhau **NHỚ ĐẾN CHÚA** = chúng con thờ lạy Chúa!

⇒ Chúa Giêsu ngự trị lòng ta = Luôn Luôn!